

Minder med bedstemor

Hvorfor havde Mari ikke været mere tålmodig med bedstemor?

Jane McBride
(Baseret på en virkelig hændelse)

Mari rynkede panden. Bedstemor fortalte den samme historie. Igen.

Bedstemor var flyttet ind hos Maris familie for flere måneder siden. Mari elskede sin bedstemor, men det var sommetider udmattende at være sammen med hende. Hun fortalte de samme historier igen og igen. Nogle gange begyndte hun forfra med en historie, før hun var færdig med at fortælle den.

Mari sukede. »Bedstemor,« sagde hun, »du har allerede fortalt mig den historie.«

Bedstemor så ned. »Har jeg?«

»Ja,« sagde Mari. »Du fortalte mig den for et par minutter siden.«

»Det kan jeg ikke huske,« sagde bedstemor. Hun så trist og forvirret ud. Så rejste hun sig og gik tilbage til sit værelse.

Mari var ked af, at hun havde gjort bedstemor ked af det. Lige siden bedstefar døde, var bedstemor blevet mere og mere glemsom. Engang havde hun endda glemt at slukke for komfuret og der gik brand i hendes køkken. Så flyttede mor og far hende ind hos dem.

Mari fandt far i køkkenet. »Jeg elsker virkelig bedstemor, men jeg bliver træt af at høre de samme historier. Hvorfor kan hun ikke huske, at hun allerede har fortalt mig den historie omkring halvtreds millioner gange?«

Far smilede. »Jeg vil vædde med, at det ikke er 50 millioner gange. Men jeg ved, at det er svært. Din bedstemor har en sygdom i hjernen, der får hende til at glemme ting. Hendes historier er hendes måde at prøve at huske på, hvem hun er.«

Mari hang med hovedet. Hvorfor havde hun ikke været mere tålmodig med bedstemor? Bedstemor havde altid været kærlig over for hende. Hun kaldte hende »min Mari«. Mari tænkte på, dengang hun plejede at hjælpe bedstemor med at plante blomster og luge ukrudt i haven.

Mari bankede på bedstemors dør.

»Kom ind,« sagde bedstemor.

Mari åbnede døren. Bedstemor sad i en stol med skrifterne åbne på skødet.

»Bedstemor, vil du ikke nok fortælle mig, hvordan du og bedstefar blev medlem af Kirken?« spurgte Mari.

Bedstemor så op. »Vil du høre om bedstefar og mig?« spurgte hun med en håbefuldstemme.

Mari satte sig ved siden af bedstemor. »Ja. Jeg vil gerne høre alt.« Mari tog sin bedstemors hånd. »Du er noget særligt for mig, bedstemor. Det vil du altid være.«

Bedstemor smilede, satte sig tilbage i stolen og begyndte at fortælle historien.

Mari havde hørt historien mange gange, men denne gang var hun ikke irriteret eller utålmodig. I stedet følte hun kærlighed og forbløffelse. Hun vidste, at bedstemor og bedstefar havde ofret meget, da de tilsluttede sig Kirken i Tyskland. Hendes bedsteforældre var flyttet langt væk hjemmefra, så de kunne bo i nærheden af andre kirkemedlemmer.

Bedstemor afsluttede historien og smilede. »Du er en god pige, min Mari.«

Mari krammede sin bedstemor. »Tak, bedstemor. Jeg elsker dig.« ●

Denne historie fandt sted i USA.